

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221010535
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1221010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej v trestnej veci obžalovaného L. X., pre prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 31T/68/2021 zo dňa 11.11.2021 na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.09.2022 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného L. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava II pod sp.zn. 31T/68/2021 dňa 11.11.2021 uznal obžalovaného L. X. vinným zo spáchania prečinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 04.02.2021 v čase o 11:16 hod. v autobuse MHD značky C., červenej farby, linka č. 66, poradové číslo č. 2, EČV: BL-XXXSC, ktorý sa práve nachádzal v Bratislave na križovatke ulíc Trenčianska - Miletičova, pravou nohou kopol do sklenej výplne šiesteho krídla tretích dverí autobusu, ktorú tým rozbil, čím spôsobil spoločnosti Y. P. V., akciová spoločnosť, IČO: XX XXX XXX, so sídlom D. 1, V., škodu vo výške 396,50 eura.

Súd prvého stupňa obžalovanému podľa § 245 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. f), písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pre výkon ktorého zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodenej spoločnosti Y. podnik V., akciová spoločnosť, vo výške 396,50 eura.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný L. X. odvolanie, ktoré duplikoval podaním doručeným súdu dňa 03.02.2022, ktoré do rozhodnutia odvolacieho súdu písomne neodôvodnil.

Prokurátor nevyužil právo podľa § 314 Trestného poriadku vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo riadne doručené.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany. Obžalovaný prevzal upovedomenie o verejnom zasadnutí obsahujúce aj poučenie o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti dňa 08.07.2022, avšak na verejné zasadnutie sa neustanovil. Nakoľko postupu podľa § 293 ods.5 Trestného poriadku nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v

neprítomnosti obžalovaného. Tiež konal v neprítomnosti poškodeného Y. podnik Bratislava, a. s. podľa § 294 ods. 2 Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 30.06.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II na Okresný súd Bratislava II obžalobu na L. X. pre prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na takom skutkovom základe, aký je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2021 obžalovaný L. X. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 6 záznamov v registri trestov, prevažne pre drogovú trestnú činnosť, ale aj pre násilnú a majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II pod sp.zn. 1T/145/2017 dňa 18.10.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/257/2017 zo dňa 21.07.2017, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený s probačným dohľadom dňa 25.05.2018 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Aktuálneho trestného činu sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil.

Odvolací súd konštatuje, že správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a zistil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie oľutoval. U obžalovaného súd správne ustálil aj dve priťažujúce okolnosti, a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. f) Trestného zákona spočívajúcu v spáchaní trestného činu verejne v zmysle definície upravenej v § 122 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože sa skutku dopustil v prostriedku verejnej dopravy pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený. Ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona umožňuje súdu na predchádzajúce odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť neprihliadnuť, avšak toto neprihliadnutie nesmie byť svojvoľné, ale musí vyplývať z povahy predchádzajúceho odsúdenia. V prejednávanom prípade ani odvolací súd nezistil takú povahu predchádzajúcich odsúdení, ktorá by odôvodňovala neprihliadnuť na viaceré predchádzajúce odsúdenia.

Po zohľadnení prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností a miery ich závažnosti, trestná sadzba uvedená v § 245 ods. 1 Trestného zákona bola upravená spôsobom uvedeným v § 38 ods. 4 Trestného zákona tak, že sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu. Základom na zníženie trestnej sadzby bol rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona a konkrétna trestná sadzba po jej úprave tak predstavovala 4 mesiace až 1 rok.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o treste napadnutého rozsudku a úvahy, ktoré súd k tomuto viedli, považuje za správne.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý je všeobecným i špeciálnym recidivistom, neumožňuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, a po opakovanom výkone nepodmienečných trestov odňatia slobody. Hoci obžalovaný verbalizoval snahu napraviť sa a žiť riadnym životom, z jeho registra trestov vyplývajú evidentné sklony obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, keď od spáchania ďalšieho, rovnakého trestného činu, ho neodradil ani opakovaný výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody a ani skúšobná doba podmiennečného prepustenia. Z tohto dôvodu nemožno predpokladať, že ochranu spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou zo strany obžalovaného možno docieľiť miernejším trestom nespojeným s odňatím slobody.

Na základe týchto skutočností je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému súdom prvého stupňa plne opodstatnené a odráža nielen možnosti jeho nápravy a morálne odsúdenie páchatel'a, ale aj požiadavky generálnej prevencie. Uloženie takéhoto druhu trestu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa prihliadol na sebareflexiu obžalovaného, ale aj na sklony obžalovaného k trestnej činnosti, a dospel k záveru, že tieto pomery obžalovaného sú v uloženom treste primerane zohľadnené. Trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov uložený napadnutým rozsudkom nemožno so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti považovať za neprimerane prísny a nezodpovedajúci citovaným ustanoveniam zákona, predovšetkým s poukazom na všeobecnú a špeciálnu recidívu obžalovaného a z nej vyplývajúcu negatívnu prognózu resocializácie.

Zákonom zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

V súlade so zákonom je aj výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody, ktorý korešponduje s výsledkami dokazovania. Nárok na náhradu škody bol poškodeným uplatnený riadne a včas, a škoda bola súčasťou skutku, ktorý obžalovaný v celom rozsahu uznal vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom jej výška nebola ničím spochybnená.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z napadnutých výrokov rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného L. X. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.